

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Ghenadie Plămădeală, Elena Cobzac,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 24 noiembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2021, declarat de avocata Babcinschi Nelly în cauza penală privind inculpatul

Popanu Ion xxxx,

condamnat anterior prin:

1) decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20.03.2019 și Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10.03.2020, în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate publică pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 3 ani.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 11.04.2019 – 24.11.2020,
instanța de apel 16.12.2020 – 17.06.2021,
instanța de recurs: 21.10.2021 – 02.03.2022.*

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 24 noiembrie 2020, Popanu Ion a fost condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 8 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10.03.2020, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani și 6 luni închisoare, cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate publică pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis,.

Totodată, instanța a dispus: „Se aplică față de Popanu Ion, măsura preventivă „arestarea preventivă” pe un termen de până la intrarea în vigoare a sentinței, dispoziție judecătorească care se va executa imediat.

Măsura procesuală de constrângere va avea efect imediat începând cu data pronunțării sentinței – 24 noiembrie 2020, ora 11:15 min., iar termenul executării pedepsei se va calcula începând cu data reținerii lui Popanu I., care va fi realizată nemijlocit din sala ședinței de judecată, urmând ca durata reținerii și prevenției pe această cauză penală, de la 11 ianuarie 2011, ora 07:45 min. – până la 13 ianuarie 2011, ziua de 17 ianuarie 2013 și de la 31 martie 2017, ora 18:30 min. – până la 12 aprilie 2017, precum și durata reținerii, prevenției și perioadei executării pedepsei închisorii de către Popanu I. pe cauza penală în baza căreia a fost condamnat prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 martie 2020 în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, vor fi computeate pe parcursul executării pedepsei”.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Popanu Ion, în noaptea de 16 spre 17 decembrie 2010, orele 22:00 – 04:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cojocari Ivan, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, le-au ademenit pe minorele Xxx și Xxx în apartamentul nr. xx din str. Xxx, xxxx, după care în același apartament, Popanu I., prin constrângere fizică și psihică, manifestată prin expunerea amenințărilor cu aplicarea violenței fizice, fapt conștientizat de către părțile vătămate Xxx și Xxx, ca fiind un pericol real și vădit asupra vieții și sănătății sale, înfrângând voința și rezistența opusă de către părțile vătămate, cunoscând cu certitudine că Xxx este minoră și are vârsta de xx ani deoarece aceasta i-a comunicat, și nu se poate apăra, cu forța a dezbrăcat-o de haine apoi a izbit-o pe pat întreținând cu ea intenționat și contrar voinței ei, un raport sexual în formă firească și în formă anală, cauzându-i în rezultat părții vătămate minore Xxx suferințe psihice și fizice.

Astfel, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută la art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit de două persoane și cu bună știință asupra unui minor.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că Cojocaru I. cu Xxx. și Xxx. au rămas în bucătărie, iar el a mers în odaia unde se afla Gruzovății Andrei. Între timp, Xxx. a intrat în odaia respectivă și le-a propus ambilor să le facă masaj, la ce ei au refuzat și Xxx a revenit la bucătărie. Peste aproximativ 30-40 min., el a decis să plece și a mers la bucătărie. Acolo era doar Cojocaru I. cu Xxx., iar pe Xxx nu a observat-o și s-a gândit că este la baie. Ulterior, a aflat despre plângerea depusă de Xxx. și Xxx. Neagă orice relație intimă personală cu Xxx., iar prezența spermatozoidelor în probele prelevate de la Xxx., nu a putut s-o explice.

Totodată, vinovăția inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Xxx a comunicat că, în drum spre casă, au intrat la o cafenea să servească câte un ceai. În timp ce serveau ceaiul, în local au intrat Popanu Ion și Cojocaru Ivan, pe care ea nu-i cunoștea, însă, din discuții a înțeles că prietena sa îi cunoaște și s-au așezat la masa lor, propunându-le să servească bere. În scurt timp au decis să meargă acasă, au ieșit din local și în timp ce se îmbrăca în blană, Popanu I. și Cojocaru I. au luat-o cu forța și au urcat-o într-un automobil. S-au deplasat într-o regiune necunoscută ei, iar despre circumstanțele cauzei preferă să nu-și amintească, relatând instanței de judecată în esență că a fost violată, atât de Popanu I., cât și de Cojocaru I. Xxx. inițial i-a comunicat că și ea a fost violată, iar ulterior a văzut-o la

masă cu inculpații. După cele întâmplate, a mers la Xxx acasă, și-a luat lucrurile și tot în acea noapte a mers la poliție, unde a depus o plângere, apoi împreună cu părinții, a mers acasă.

Martorul Xxx a comunicat că, la insistența lui Ivan, într-un final a mers în odaia unde acesta o aștepta. Imediat, Ivan a lovit-o peste față și i-a ordonat să se dezbrace, scoțând dintr-un sertar un cuțit, după care a ieșit din camera respectivă pentru câteva clipe, timp în care ea din nou a apelat la verișorul său după ajutor, însă nu au vorbit prea mult la telefon deoarece a intrat Ivan și a lovit-o din nou, amenințând că dacă mai sună undeva, îi distruge telefonul. În timp ce s-a aflat cu Ivan în camera o perioadă de vreo 5-10 minute, nu cunoaște unde era Xxx cu Popanu I. și nici nu era posibil s-o audă, deoarece cânta muzica la un volum ridicat. Ivan, după ce a ieșit din odaia, unde a fost cu ea, s-a dus în odaia unde se afla Xxx cu Popanu I. În acest timp, fiind panicată și plângând, s-a îmbrăcat și dorea să sară de la balcon, însă a fost stopată de bărbatul care se afla în apartamentul respectiv. Ulterior, s-a apropiat și Xxx, care plângea foarte tare, iar Popanu I. a întrebat dacă sunt bani ca să cheme un taxi, la ce Xxx a scos o sută de lei, bani pe care i-au luat să achite taxiul. În timp ce așteptau taxiul, Popanu I. cu Cojocaru I. le amenința să nu spună nimănui cele întâmplate, iar după ce a venit taxiul, s-au urcat toți patru în mașină și au plecat spre casă. Le-au lăsat în apropiere de casa sa de pe str. Xxx din or. Xxx. Imediat ce au coborât din taxi, Xxx a început să plângă foarte tare și i-a spus că a fost violată de Popanu I. cu Cojocaru I., iar ajunse acasă la ea, au început a plânge. Mătușa ei a întrebat-o ce s-a întâmplat, iar după ce i-au spus, le-a condus la sectorul de poliție, unde au depus plângere, iar ulterior au fost examinate de medic. Este sigură că atât Cojocaru I., care a fost recunoscut vinovat pe acest caz, cât și Popanu I., cunoșteau despre vârsta lor. Cele întâmplate au marcat-o negativ și în toată această perioadă, a încercat să uite acest caz, menționând că susține declarațiile date în calitate de parte vătămată la judecarea cauzei lui Cojocaru I. și care sunt aceleași cu cele relatate instanței în calitate de martor la judecarea lui Popanu I.

Martorul Trestian Svetlana a declarat că, nu cunoaște participanții la proces, decât partea vătămată, care este prietena nepoatei sale, Xxx. Aproximativ cu 6-8 ani în urmă, într-o seară, în timp ce era acasă cu fiul său, acesta i-a comunicat că l-a sunat Xxx și i-a cerut ajutor, însă nu putea s-o ajute deoarece nu i-a comunicat locul unde se afla. Ulterior, după ce s-a culcat, pe la orele 24:00-01:00, fiul său Iulian a trezit-o și i-a spus că Xxx cu prietena ei au venit acasă și plâng. A mers în camera Xxx și le-a întrebat ce s-a întâmplat, iar fetele i-au povestit că s-au întâlnit în Xxx cu Popanu I. și Cojocari I., care le-au invitat la un ceai, apoi le-au violat. La propunerea de a sesiza poliția, fetele au fost de acord, iar ulterior toată noaptea au petrecut-o la sectorul de poliție cu Xxx și părinții Anastasiei. A menționat că la acel moment, Xxx era minoră și ea a acționat ca reprezentantul legal al acesteia, atât la urmărirea penală, cât și la examinarea cauzei penale în privința lui Cojocari I.

Martorul Trestian Iulian a relatat că, pe inculpat îl cunoaște vizual și cu acesta nu este în careva relații. Într-o seară târziu, aproximativ în anul 2011, l-a sunat verișoara sa, Xxx și i-a cerut ajutor, comunicându-i că se află într-un apartament cu două persoane necunoscute, însă locația și alte detalii nu a reușit să-i relateze. Ulterior, telefonul ei a fost deconectat. Mai târziu, în aceeași noapte, Xxx a venit acasă cu o prietenă pe nume Xxx și ambele plângeau. Întrebându-le ce au pățit, ele tăceau. A

trezit-o pe mama sa, apoi au chemat poliția și au mers la sector, iar ulterior a aflat că Xxx și Xxx au fost violate.

Martorul Cojocari Ivan a comunicat că, atunci când au ieșit din local, Popanu I. s-a înțeles cu o persoană cu un automobil și le-a făcut semn, după care toți au urcat în mașină și au plecat în regiunea Poșta Veche, la un apartament. Când a deschis ușa la odaie, a văzut că Xxx îi făcea masaj lui Popanu I., el fiind gol până la jumătate, ulterior fiind condamnat la închisoare pe dosarul respectiv, care a fost disjungat. Popanu I. nu i-a spus direct că a avut raport sexual cu Xxx, dar din discuțiile lor ulterioare, a înțeles acest lucru și este sigur că au avut relații sexuale în acea seară.

Vina inculpatului este dovedită și prin următoarele probe:

raportul de expertiză medico-legală nr. xx din 01 februarie 2011, conform concluziilor căruia, sperma pe tamponul cu conținutul vaginal al părții vătămate Xxx poate aparține unicului Cojocari Ivan. Adaosul de spermă de la Popanu Ion nu se exclude, însă unicului Popanu Ion această spermă nu poate aparține;

raportul de expertiză medico-legală nr. xxx din 11 mai 2011 conform concluziei căruia: în frotiurile și tamponul cu conținutul vaginal, recoltate de la Xxx au fost depistați spermatozoizi care pot aparține - 1) orișicărui bărbat de grupa A-beta (II) sau Abo(IV). Nu se exclude în cazul dat și bănuitul Cojocari Ivan; - 2) sau de la doi (mai mulți bărbați), în secrețiile cărora se conțin factorii A, B, H din grupele 0-alfa, beta(I), A-beta(II), B-alfa(III), Abo(IV), dar cu prezența obligatorie spermatozoizilor bărbatului de grupa A-beta(II) sau Abo(IV). În așa caz, nu se exclude prezența în tamponul cu conținutul vaginal, recoltat de la Xxx, spermatozoizilor bănuitului Cojocari Ivan într- un amestec cu spermatozoizii lui Popanu Ion;

raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. xxxx din 11.04.2011 întocmit pe numele lui Xxx, în baza căruia se poate concluda că, victima a recepționat și a înțeles corect caracterul și însemnătatea violenței sexuale îndreptate asupra sa la toate etapele. Acțiunile învinuiților au produs părții vătămate deficiențe sub formă de frică de pericol pentru propria viață, fapt ce i-a parazitat și i-a blocat reacțiile de apărare. Xxx nu a putut să opună rezistență, deoarece în momentul agresiunii sexuale a fost agresată, amenințată și maltrată fizic, declanșând o dezorientare și confuzie psihică, frică, manifestând o tensiune psihică accentuată. Toate acestea reprezintă emoție sufletească sporită, adică efecte post traumatice apărute în urma acțiunilor perverse ale învinuiților;

copia sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2014, prin care Cojocari Ivan a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, menținută prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014.

Astfel, sunt lipsite de suport probator declarațiile inculpatului, precum că, nu a întreținut careva raporturi sexuale cu partea vătămată, or declarațiile acestuia nu s-au confirmat prin careva probe, argumentele lui fiind simple afirmații, ele fiind combătute pe parcursul cercetării judecătorești prin materialele dosarului și prin declarațiile părții vătămate, care a declarat cu certitudine că „a fost violată și a întreținut raport sexual contra voinței sale cu inculpatul”, cât și prin declarațiile martorului Cojocari I., care a declarat că „este sigur că Popanu I. a avut cu Xxx relații sexuale în seara respectivă”, menționând că ”după ce au fost singuri în odaie, Xxx a revenit la bucătărie tristă”.

Vis-a-vis de argumentele inculpatului că nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, această situație nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele prezentate de către acuzatorul de stat, inclusiv partea vătămată și martorii audiați într-un proces public și sub jurământ, avertizați fiind conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, au confirmat pe deplin și fără ambiguități vinovăția acestuia, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea.

Mai mult, după raportul de examinare medico-legală nr. xxx din 17 decembrie 2010, potrivit concluziilor căruia s-a evidențiat lipsa leziunilor corporale la Xxx., iar la examinarea ginecologică medico-legală s-a stabilit două rupturi vechi ale himenului, vechimea rupturii acestora nu putea fi stabilită.

În concluziile raportului s-a menționat că conform raportului de examinare medico-legală nr. xxx din 22.11.2010 în froiturile și tamponul cu conținut vaginal recoltate de la Xxx. este rezultatul „pozitiv” la prezența spermatozoizilor. În froitiul și tamponul cu conținutul anal spermatozoizi nu au fost depistați (negativ). Potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 216 din 11 aprilie 2011, în froiturile și tamponul cu conținutul vaginal, recoltate de la cet. Xxx au fost depistați spermatozoizi care pot aparține - 1) orișicărui bărbat de grupa A-beta(II) sau Abo(IV). Nu se exclude în cazul dat și bănuitul Cojocari Ivan; - 2) sau de la doi (mai mulți bărbați), în secrețiile cărora se conțin factorii A, B, H din grupele 0-alfa, beta(I), A-beta(II), B-alfa(III), Abo(IV), dar cu prezența obligatorie spermatozoizilor bărbatului de grupa A-beta(II) sau Abo(IV). În așa caz, nu se exclude prezența în tamponul cu conținutul vaginal, recoltat de la Xxx, spermatozoizilor bănuitului Cojocari Ivan într-un amestec cu spermatozoizii lui Popanu Ion.

Referitor la afirmațiile apărării precum că nu a fost demonstrată legătura causală dintre aplicarea violenței fizice, cu raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică, la fel nefiind probată nici latura obiectivă a infracțiunii incriminate care se exprimă în fapta prejudiciabilă concretizată în acțiuni de două tipuri: 1) acțiunea principală: raportul sexual; 2) acțiunea adiacentă exprimată în oricare din următoarele trei modalități: a) constrângerea fizică; b) constrângerea psihică; c) profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința, instanța de fond a reținut că din conținutul declarațiilor părții vătămate, preîntâmpinată de darea declarațiilor minciunoase, a rezultat că Xxx. a fost supusă constrângerii fizice și psihice de către Popanu I. și anume, încă de la ieșirea din localul unde ea cu prietena sa au stat, el împreună cu Cojocari I. le-au bruscat să intre în mașină: ”ambii au aplicat forța în privința mea și m-au forțat să intru în mașină”, ”în seara aceea am avut relații sexuale împotriva voinței mele”; iar potrivit declarațiilor martorului Xxx, ajunși la apartamentul cu pricina: „ea cu Xxx au refuzat să intre și stăteau la ușă, la ce inculpații au început cu cuvinte necenzurate”; au fost lipsite de libertate: „m-am deplasat spre ușa apartamentului, dar ușa era încuiată, i-am spus băiatului care era în apartament să deschidă ușa, iar acesta i-a spus că cheile sunt la domnul Ion”.

Astfel, prin toate aceste acțiuni inculpatul a desfășurat (latura obiectivă) care au fost îndreptate spre satisfacerea poftelor sexuale, prin constrângerea psihică, fizică, amenințarea cu răfuiala fizică și folosindu-se de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voința.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 171 Cod penal, se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă care s-a manifestat prin faptul că, inculpatul Popanu I., își dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, a prevăzut urmările și dorea survenirea acestora.

Subsecvent, inculpatul cunoștea cu bună-știință că săvârșește un raport sexual forțat cu o persoană minoră și anume cu partea vătămată Xxx., or atât ea, cât și Xxx. au confirmat faptul că Popanu I. cunoștea cu certitudine faptul că ele sunt minore.

În acest sens, violul reprezintă forma cea mai gravă încălcare a vieții sexuale a persoanei, care poate duce la vaste leziuni ale organelor genitale și ale țesuturilor adiacente și se poate solda cu serioase dereglări neuropsihice care ar putea marca victima pentru tot restul vieții.

Așadar, infracțiunea de viol presupune un raport sexual fără a exista consimțământul persoanei cu care se dorește a avea raport sexual, manifestat prin constrângerea fizică sau psihică a persoanei.

În circumstanțele descrise, cert s-a constatat în cadrul cercetării judecătorești, că inculpatul a săvârșit infracțiunea de viol prin constrângere fizică și psihică a părții vătămate, amenințând-o cu aplicarea violenței și cu răfuială fizică.

Este de accentuat că, constrângerea reprezintă limitarea libertății de acțiuni și de manifestare a voinței persoanei, pe calea aplicării violenței sau a amenințării pentru atingerea scopului urmărit de făptuitor, în speță de către inculpat.

Dat fiind faptul că constrângerea fizică poate consta în lovire sau în oricare alte acte de violență fizică exercitate asupra victimei pentru a înfrânge împotrivirea acesteia la raportul sexual, iar constrângerea psihică se poate manifesta prin amenințarea cu aplicarea imediată a violenței fizice, instanța a constatat că anume asemenea acțiuni au fost aplicate de către Popanu I. în privința părții vătămate Xxx.

Conform raportului de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. xxx din 11.04.2011, întocmit pe numele Xxx, s-a conchis că „victima a recepționat și a înțeles corect caracterul și însemnătatea violenței sexuale îndreptate asupra sa la toate etapele. Acțiunile învinuiților au produs părții vătămate deficiențe sub formă de frică de pericol pentru propria viață, fapt ce i-a parazitat și i-a blocat reacțiile de apărare. Xxx. nu a putut să opună rezistență, deoarece în momentul agresiunii sexuale a fost agresată, amenințată și maltrată fizic, declașând o dezorientare și confuzie psihică, frică, manifestând o tensiune psihică accentuată. Toate acestea reprezintă emoție sufletească sporită, adică efecte post traumatice apărute în urma ațiunilor perversive ale învinuiților”.

Având în vedere poziția apărării referitor la declarațiile martorului Xxx. și ale părții vătămate Xxx., care se contrazic între ele și se compromit la maxim cu declarațiile inculpatului, se reține că este firesc ca victima infracțiunilor privind viața sexuală, pe fonul unui stres psihoemoțional extrem, să dea dovadă de o anumită reticență față de implicarea sa în procesul penal, iar declarațiile acesteia să denote careva omisiuni de ordin factologic sau cronologic asupra acțiunilor făptuitorului, însă, în speță, analiza declarațiilor depuse partea vătămată la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești evidențiază discrepanțe neesențiale, ce pot fi înlăturate prin simpla referire la stresul psiho-emoțional.

În această ordine de idei, argumentele avocatului Nelly Babcsinschi vin să asigure poziția apărării, respectiv, era puțin probabil ca acele circumstanțe relatate să fie

rezultatul imaginației acestora, iar versiunea apărării este lipsită de un suport probatoriu.

Referitor la pledoariile avocatului Nelly Babcsinschi care a militat pentru adoptarea unei sentințe de achitare, pretextându-se astfel, lipsa probelor pertinente, utile și concludente care ar fi confirmat cu certitudine că inculpatul este subiectul infracțiunii imputate, se reține că această concluzie este lipsită atât de coerență, cât și de rațiune, întrucât probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată au indicat direct și incontestabil că în noaptea de 16 spre 17 decembrie 2010, orele 22:00 – 04:00, Popanu I. împreună și prin înțelegere prealabilă cu Cojocari I., urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, le-au ademenit pe minorele Xxx. a.n. xxx și Xxx. a.n. xxx în apartamentul nr. xx din str. Xxx, xxxx, după care în același apartament, Popanu I. prin constrângere fizică și psihică, manifestată prin expunerea amenințărilor cu aplicarea violenței fizice, fapt conștientizat de către părțile vătămate Xxx. și Xxx., ca fiind un pericol real și vădit asupra vieții și sănătății sale, înfrângând voința și rezistența opusă de către părțile vătămate, cunoscând cu certitudine că Xxx. este minoră și are vârsta de xx ani deoarece aceasta i-a comunicat și nu se poate apăra, cu forța a dezbrăcat-o de haine, apoi a izbit-o pe pat, întreținând cu ea intenționat și contrar voinței ei, un raport sexual în formă firească și în formă anală, cauzându-i în rezultat părții vătămate minore suferințe psihice și fizice.

Așadar, decurgând din depozițiile părții vătămate, cât și declarațiile martorilor, în raport cu probele administrate în ședința judiciară, cercetând materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, s-a stabilit cert că fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul a avut loc și că această faptă a fost săvârșită anume de Popanu I. și Cojocari I., acțiunile inculpatului urmând a fi încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit de două persoane și cu bună știință asupra unui minor.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 5 la 12 ani, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, concluzionând posibilă corectarea și reeducarea lui prin aplicarea pedepsei de 8 ani închisoare, iar potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, pedeapsa definitivă de 9 ani și 6 și luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate publică pe un termen de 3 ani.

3. Avocata Babcsinschi Nelly a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a indicat că, conform raportului de examinare medico-legală nr. xxx din 22.12.2010, careva semne specifice sau caracteristice unui raport sexual forțat nu au fost depistate. Declarațiile martorului Xxx, se contrazic reciproc.

Contradicția dintre declarațiile părții vătămate cu celelalte probe cât și cu propriile declarații expuse la diferite etape ale procesului penal, instanța de fond nu a mai pierdut timp să le examineze, pentru că în mod ideal aceasta și-a creat o sentință de condamnare dintr-un minim de probe.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxx din 05.05.2011, prin care s-a constatat că sperma pe tamponul cu conținut vaginal a Xxx poate proveni de la orișice bărbat de grupa A-beta (II) sau Abo (IV). În condițiile în care nici raportul de expertiză nu stabilește în mod clar care este proveniența spermei, a menționat că și actul de învinuire nu putea fi apreciat ca fiind întemeiat, astfel încât din acestea au rezultat doar dubii și nu anumite constatări.

Chiar dacă declarațiile părții vătămate ar fi relatat cel puțin o parte de adevăr, aceasta oricum nu a demonstrat implicarea nemijlocită a inculpatului, precum și vinovăția acestuia, la fel precum și lipsa celorlalte forme a laturii.

Ori, instanța de fond a sfidat prevederile legale privind aprecierea probelor și nu și-a îndeplinit atribuția legală de rejudecare a fondului cauzei după regulile judecării cauzei în prima instanță.

4. Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că prima instanță, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate.

Deși inculpatul, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia a fost pe deplin dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel și anume:

declarațiile părții vătămate Xxx;

declarațiile martorilor Xxx, Trestian Svetlana, Trestian Iulian și Cojocari Ivan;

raportul de expertiză medico-legală nr. xx din 01 februarie 2011, conform concluziilor căruia, sperma pe tamponul cu conținutul vaginal al părții vătămate Xxx poate aparține unicului Cojocari Ivan. Adaosul de spermă de la Popanu Ion nu se exclude, însă unicului Popanu Ion această spermă nu poate aparține;

raportul de expertiză medico-legală nr. xxx din 11 mai 2011 conform concluziei căruia: în frotiurile și tamponul cu conținutul vaginal, recoltate de la Xxx au fost depistați spermatozoizi care pot aparține - 1) orișicărui bărbat de grupa A-beta(II) sau Abo(IV). Nu se exclude în cazul dat și bănuitul Cojocari Ivan; - 2) sau de la doi (mai mulți bărbați), în secrețiile cărora se conțin factorii A, B, H din grupele 0-alfa, beta(I), A-beta(II), B-alfa(III), Abo(IV), dar cu prezența obligatorie spermatozoizilor bărbatului de grupa A-beta(II) sau Abo(IV). În așa caz, nu se exclude prezența în tamponul cu conținutul vaginal, recoltat de la Xxx, spermatozoizilor bănuitului Cojocari Ivan într-un amestec cu spermatozoizii lui Popanu Ion;

raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. xxx din 11.04.2011 întocmit pe numele Xxx, în baza căruia se poate concluda că victima a recepționat și a înțeles corect caracterul și însemnătatea violenței sexuale îndreptate asupra sa la toate

etapele. Acțiunile învinuiților au produs părții vătămate deficiențe sub formă de frică de pericol pentru propria viață, fapt ce i-a paralizat și i-a blocat reacțiile de apărare. Xxx. nu a putut să opună rezistență, deoarece în momentul agresiunii sexuale a fost agresată, amenințată și maltrată fizic, declanșând o dezorientare și confuzie psihică, frică, manifestând o tensiune psihică accentuată. Toate acestea reprezintă emoții sufletească sporită, adică efecte post traumatice apărute în urma acțiunilor perverse ale învinuiților;

copia sentinței Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2014, prin care Cojocari Ivan a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, menținută prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014.

Astfel, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța just a conchis că învinuirea adusă inculpatului este întemeiată, acțiunile just fiind încadrate în dispoziția art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința, săvârșit de două persoane și cu bună știință asupra unui minor.

În acest sens, partea vătămată Xxx., fiind audiată în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că „...În scurt timp au decis să meargă acasă, au ieșit din local și în timp ce îmbrăca în blană, Popanu I. și Cojocarul I. au luat-o cu forța și au urcat-o într-un automobil. S-au deplasat într-o regiune necunoscută ei, iar despre circumstanțele cauzei preferă să nu-și amintească, relatând instanței de judecată în esență că a fost violată atât de Popanu I., cât și de Cojocarul I...”. Fiind audiată la faza urmăririi penale la data de 18 decembrie 2010, adică peste 2 zile de la comiterea infracțiunii, partea vătămată a declarat că „... el cu forța a dezbrăcat-o, a trântit-o pe pat, s-a urcat pe ea și fără voia ei, căci ea țipa și îl împingea, a întreținut cu ea raport sexual normal și totodată și act sexual anal...”. Fiind audiată la data de 11 ianuarie 2011, partea vătămată a declarat că „...Popanu I. a fost prima persoană care a violat-o, el fiind cel mai agresiv...”. Lecturând declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale, s-a stabilit că declarațiile acesteia au fost în permanență identice și consecvente, lipsind astfel careva motive de a le pune la îndoială. Faptul că Xxx. în ședința de judecată în instanța de fond nu a dorit să dea declarații detaliate despre evenimentele petrecute la data de 16.12.2010, nu poate constitui un motiv de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor ei, mai ales ținând cont că aceasta a fost victima unui abuz sexual, iar nedorința de a-și mai aminti și de a relata despre acest abuz poate fi lesne înțeles.

La fel, sunt nefondate alegațiile apărării precum că în rezultatul examinării medico-legale a părții vătămate, nu au fost depistate careva leziuni corporale, semne specifice sau caracteristice unui raport sexual forțat, or din declarațiile părții vătămate a rezultat că Popanu I. a trântit-o pe pat și a dezbrăcat-o forțat, fără a-i aplica careva lovituri. Ținând cont că Xxx. era la acel moment o minoră, iar inculpatul un bărbat cu vârsta de 39 ani este evident că acesta, a putut înfrânge rezistența fizică a victimei, fără a-i provoca neapărat leziuni corporale.

Cu referire la obiecțiile apărării vis-a-vis de declarațiile martorului Xxx., nu au fost stabilite careva neconcordanțe sau divergențe în declarațiile date.

La fel, din conținutul procesului-verbal de audiere a martorului menționat nu s-a atestat că apărarea ar fi încercat prin intermediul întrebărilor să clarifice motivele existenței cărorva divergențe în declarațiile martorului.

Astfel, lipsesc motive de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor martorului Xxx., or acestea coroborează cu declarațiile părții vătămate Xxx.

Apărarea a susținut că concluziile expuse în raportul de expertiză medico-legală nr. xx din 01 februarie 2011 și raportul de expertiză medico-legală nr. xxx din 11 mai 2011 nu sunt concludente în măsura în care nu s-a stabilit cu certitudine dacă adaosul de spermă aparține inculpatului Popanu I.

Conform concluziilor expuse în raportul de expertiză medico-legală nr. xx din 01 februarie 2011, sperma pe tamponul cu conținutul vaginal al părții vătămate Xxx. poate aparține unicului Cojocari I. Adaosul de spermă de la Popanu I. nu se exclude, însă unicului Popanu I. această spermă nu poate aparține.

Potrivit concluziilor expuse în raportul de expertiză medico-legală nr. xxx din 11 mai 2011 în froiturile și tamponul cu conținutul vaginal, recoltate de la Xxx au fost depistați spermatozoizi care pot aparține - 1) orișicărui bărbat de grupa A-beta(II) sau Abo(IV). Nu se exclude în cazul dat și bănuitul Cojocari Ivan xxxx; - 2) sau de la doi (mai mulți bărbați), în secrețiile cărora se conțin factorii A, B, H din grupele 0-alfa, beta(I), A-beta(II), B-alfa(III), Abo(IV), dar cu prezența obligatorie spermatozoizilor bărbatului de grupa A-beta(II) sau Abo(IV). În așa caz, nu se exclude prezența în tamponul cu conținutul vaginal, recoltat de la Xxx, spermatozoizilor bănuitului Cojocari Ivan într-un amestec cu spermatozoizii lui Popanu Ion.

În circumstanțele descrise, s-a stabilit că experții nu au dat o concluzie categorică că spermatozoizi depistați în froiturile și tamponul cu conținutul vaginal, recoltate de la Xxx ar aparține anume lui Cojocari I. sau Popanu I. și acest lucru este lesne de înțeles în momentul în care experții au menționat că spermatozoizii pot aparține orișicărui bărbat de grupa A-beta(II) sau Abo(IV) sau de la doi (mai mulți bărbați), în secrețiile cărora se conțin factorii A, B, H din grupele 0-alfa, beta(I), A-beta(II), B-alfa(III), Abo(IV), dar cu prezența obligatorie spermatozoizilor bărbatului de grupa A-beta(II) sau Abo(IV). Respectiv, ținând cont că un cerc nedefinit de bărbați pot avea grupele de spermatozoizi 0-alfa, beta(I), A-beta(II), B-alfa(III), Abo(IV), experții nici nu au putut da un răspuns categoric că spermatozoizii aparțin anume lui Popanu I. Cu titlu de comparație ar putea fi reținută expertiză dactiloscopică în care experții pot indica cu maximă certitudine la persoana care a lăsat urmele papilare, ele fiind unice pentru fiecare persoană aparte.

Potrivit art. 101 Cod de procedură penală, nici-o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, iar fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Respectiv, concluziile expuse într-un raport de expertiză urmau a fi analizate prin prisma coroborării lor cu alte probe, or, apărarea a extras din conținutul concluziilor doar constatarea că „nu s-a stabilit cu certitudine dacă adaosul de spermă aparține inculpatului Popanu I.”.

Însă, analizând concluziile expuse în rapoartele de expertiză menționate supra, cu conținutul declarațiilor părții vătămate și a martorilor Xxx. și Cojocari I. a fost evident că acestea coroborează între ele, or din declarațiile acestora rezultă clar că Xxx. a fost abuzată sexual la data de 16.12.2010, în apartamentul nr. xx din str. Xxx, mun. Chișinău doar de Cojocari I. și Popanu I. și nu de alți bărbați, iar din conținutul rapoartelor de expertiză rezultă că spermatozoizii depistați în frotiurile și tamponul cu conținutul vaginal, recoltate de la Xxx. pot aparține inclusiv bănuțului Cojocari I. într-un amestec cu spermatozoizii lui Popanu I.

Prin urmare, contrar afirmațiilor apărării, concluziile expuse în rapoartele de expertiză au dovedit faptul că Popanu I. a întreținut la data de 16.12.2010 raport sexual cu partea vătămată Xxx.

Cât privește alegațiile apărării precum că în frotiuri și tampon cu conținut anal recoltate de la partea vătămată Xxx. n-au fost depistați spermatozoizi, s-a reținut că fiind audiată suplimentar în calitate de parte vătămată, la data de 11.01.2011, Xxx. a declarat că „... în timp ce o viola, Popanu I. a finisat raportul sexual, însă nu ține minte precis unde, posibil din această cauză în frotiurile cu conținut anal nu au fost depistați spermatozoizi...”.

Or, lipsa spermatozoizilor în frotiuri și tampon cu conținut anal nu poate constitui o circumstanță care l-ar putea disculpa pe inculpat din moment ce spermatozoizi care pot aparține lui Popanu I. au fost depistați în frotiurile și tamponul cu conținutul vaginal, recoltate de la Xxx.

În continuare, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate s-a confirmat și prin declarațiile martorului Cojocari I. care a declarat că „este sigur că Popanu I. a avut cu Xxx. relații sexuale în seara respectivă”, menționând că „după ce au fost singuri în odaie, Xxx a revenit la bucătărie tristă”.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 171 Cod penal, se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă care s-a manifestat prin faptul că inculpatul Popanu I., își dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, a prevăzut urmările și dorea survenirea acestora.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost corect încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Așadar, instanța corect a constatat că inculpatul cunoștea că săvârșește un raport sexual forțat cu o persoană minoră și anume cu partea vătămată Xxx., or, atât ea, cât și Xxx. au confirmat faptul că Popanu I. cunoștea cu certitudine faptul că ele sunt minore.

Subiectul infracțiunilor prevăzute de art.171 alin. (2) Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani, prin urmare, în speță, inculpatul Popanu I. (a.n. xxxx) întrunește calitatea de subiect al faptelor imputate.

Astfel, reieșind din depozițiile părții vătămate Xxx., cât și declarațiile martorilor audiați, în raport cu probele administrate în ședința judiciară, cercetând materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, este cert confirmat că fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul a avut loc și că această faptă a fost săvârșită anume de Popanu I., faptă care întrunește elementele infracțiunii și care este prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

5. Avocata Babcsinschi Nelly a declarat recurs ordinar, solicitând casarea casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a invocat că instanța de apel, evaluând probele cercetate, n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Probele specificate în actul de condamnare nu au indicat direct sau indirect la fapta presupusă a fi săvârșită de către inculpat, ori ele toate constată nevinovăția acestuia. Pe dosarul dat nu este niciun martor ce ar fi declarat cu certitudine despre cele relatate în dosarul dat. În apel au fost invocate mai multe probleme de drept și factologice, pe care instanța de apel nu le-a abordat în decizie.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxx din 05.05.2011. prin care s-a constatat că sperma pe tamponul cu conținut vaginal a Xxx poate proveni de la orișice bărbat de grupa A-beta (fi) sau Abo (IV). În condițiile în care nici raportul de expertiză nu a stabilit în mod clar care este proveniența spermei, nici actul de învinuire nu putea fi apreciat ca fiind întemeiat, astfel încât din acestea au rezultat doar dubii și nu anumite constatări.

Prin examinarea minuțioasă în ședințele de judecată, cu respectarea normelor procesual penale, cercetarea și verificarea probelor s-a constatat, că dosarul penal nu conține careva probe care ar reflecta elementele vreunei infracțiuni în acțiunile lui Popanu I.

Astfel, concluzia formulată, fără îndoială prezintă deficiențe în partea motivării poziției acuzații, aleatoriu apreciind depozițiile părții vătămate, care la urmărirea penală a depus declarații, care conțin divergențe esențiale și pun la îndoială veridicitatea lor.

Prin examinarea întregului probatoriu administrat de instanță, aceasta și-a motivat sentința de condamnare, pe două probe impertinente, care nu au rezultat absolut nicio circumstanță din cauza dată și care nu au demonstrat implicarea inculpatului sau legătura acestuia cu partea vătămată.

Totodată, instanța de apel nu s-a expus asupra niciunui din argumentele invocate de apărare, iar omisiunea totală nu doar de a reflecta argumentele apărării, ci generalmente de a da răspuns la ele, constituie o eroare de drept, sub aspectul dreptului inculpatului de a dispune de o hotărâre judecătorească motivată în privința sa.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care a confirmat sau infirmat o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garda Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, cât și care ar fi încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului în cazul în care a invocat temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel just au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind faptele incriminate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiilor părții vătămate Xxx., martorilor Xxx., Trestian S., Trestian I. și Cojocari I., raportul de expertiză medico-legală nr. xx din 01 februarie 2011, raportul de expertiză medico-legală nr. xxx din 11 mai 2011, raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. xxx din 11.04.2011, copia sentinței Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2014, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a acțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit de două persoane și cu bună știință asupra unui minor, deci, faptelor săvârșite fiindu-le dată o încadrare juridică corectă (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, conform argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, recursul menționat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Babciński Nelly, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2021, în privința inculpatului Popanu Ion xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 25 martie 2022.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ghenadie Plămădeală

Elena Cobzac

